

ד"ר צבי קנריין

תרשיימי זרימה לעומת מפות קוגניטיביות בסוגיה הנלמדת בפרק "אלו מציאות"

הקדמה

מורים לתלמוד מסתיעים בדורנו בכלים DIDAKTICIS שונים על מנת לסייע לתלמידיהם ללמידה. במאמר זה אציג את יתרונות המפות הקוגניטיביות על פני תרשימי הזרימה. אציין שיש לי הערכה רבה למפתח שיטת תרשימי הזרימה, שתרטס רבות להוראת התלמוד לבני דורנו. עם זאת, לדעתו יש למפות הקוגניטיביות יתרונות רבים על פני שיטתו, אותן אפרט ואגדים במאמר זה בעזרת סוגיה שנלמדת בכלל בת הספר - תחילת פרק "אלו מציאות".

תרשיימי זרימה (flow chart) מנסים להמחיש את המהלך של הסוגיה. מורים, בפרט מורים לתלמוד, משתמשים בתרשימי זרימה. בעבר יצא ספר מהדורות של חוברות תרשימי זרימה שהחבר הרב שבתו על פרקים הכלולים בתוכנית הלימודים. מורים שהשתתפו בכתיבת מורים לתלמוד להכרת השיטה, חיזקו את ידי חבר שבתו ואמרו שתרשימי זרימה סייעו להם ולתלמידים בהבנת הסוגיה. התרשיימים מפתחים חשיבה הירארכית (יכולת לראות קטעים גדולים ברכף), תפיסת מערכות דינמיות, יכולת מיון וראית חלק מקחים והשלם המורכב מחלקים. עם זאת, יצוין שתרשימי זרימה מתאימים לתלמידים שהתפיסה הקוגניטיבית המילולית שלהם מפותחת מהתפיסה החזותית.¹ לתלמידי הממלכתי הדתי שתפיסתם הויזואלית יותר חזקה, תתאים מפה קוגניטיבית יותר מתרשיימי זרימה.

תינוק מוצא שהפעולות بيדו הימנית עיליה יותר (בדרך כלל) ולכן הוא משתמש בה. היד הימנית מתוחזקת במשך הזמן, משום שהיא היד הפעילה (לעתים זו נהיות עד פי שניים יותר חזקה). הלמידה והתקשרות עברו במהלך השנים טרנספורמציה מהעברית מידע מפה לאוזן, למילה הכתובה בספר, ולאחר מכן זוהר מבית הספר לחינוך טענה שהיא "לא מסתדרת" עם תרשימים חזותיים. היא מעדיפה ללמידה נושא חדש ללא תרשימים ובאופן מילולי.

כך לטלוויזיה ולאינטרנט. הלמידה הופכת להיות פחות מילולית יותר חזותית.² המערכת הקוגניטיבי החזותי הולך ומתחזק לעומת המערכת המילולי, שטופס מקום חשוב פחות (ה"אייקוניים" על מסכי המחשב מחליפים במהירות את ההוראות המילוליות). יש להעיר לכך גם כאשר מלמדים גمرا³.

עיקרי תפקיו של המורה לתלמיד, לגרים להזדהות התלמיד עם מקצועו התלמוד. על המורה לתלמוד למצוא שיטות חדשות ועדרניות כדי לקשר בין החשיבה החזותית לטקסט המילולי. לא ניתן לזרוק את התלמיד, הרגיל לחשיבה חזותית, ל"ימם התלמוד" שכולו מתבסס על חשיבה וורבלית. תרשימים הזרימה איננו מסיע לתלמיד מבחינת החשיבה החזותית, תרשימי הזרימה מבוססים על חשיבה וורבלית.

בבית הספר ציון עזרי בירושים הייתה קבועת תלמידים בכיתות ז' שלמדה במשך שנה"ל תשנ"ח בשתי השיטות במקביל.⁴ קבועה זו במידה בשיעורים הרגילים באמצעות מפות קוגניטיביות ובמקביל לפחות שבועות ה"סדר" עם רב בית הספר, שנעזר בחברות של הרב שבתו (גם התלמידים רכשו ונעזרו בחוברת שבועות ה"סדר"). נמצא שכאר התלמידים היו צריכים לחזור על החומר שלמדו ב"סדר", בתיותם, לקרأتן מב奸, הם לפחות מהחברת האישית שלהם המכילה את המפות הקוגניטיביות ולא באמצעות החוברת של הרב שבתו. לא הייתה התערבות של המורים, ואלה לא הנחו את התלמידים איך להתכוון למבחן. במקרה, התלמידים טענו שתרשימי הזרימה מבלבלים אותם וקשה להם לעקוב אחר מוחלמי חסוגיא.⁵

תרשים לדוגמה מהחוברת של הרב שבתו וביאור תרשימים המצורף לחוברת:
תרשים הוא על סוגיות יאוש שלא מדעת דף כא, ע"ב עד דף כב, ע"ב. ככל
תרשים יש גם הסבר מילולי ארוך.

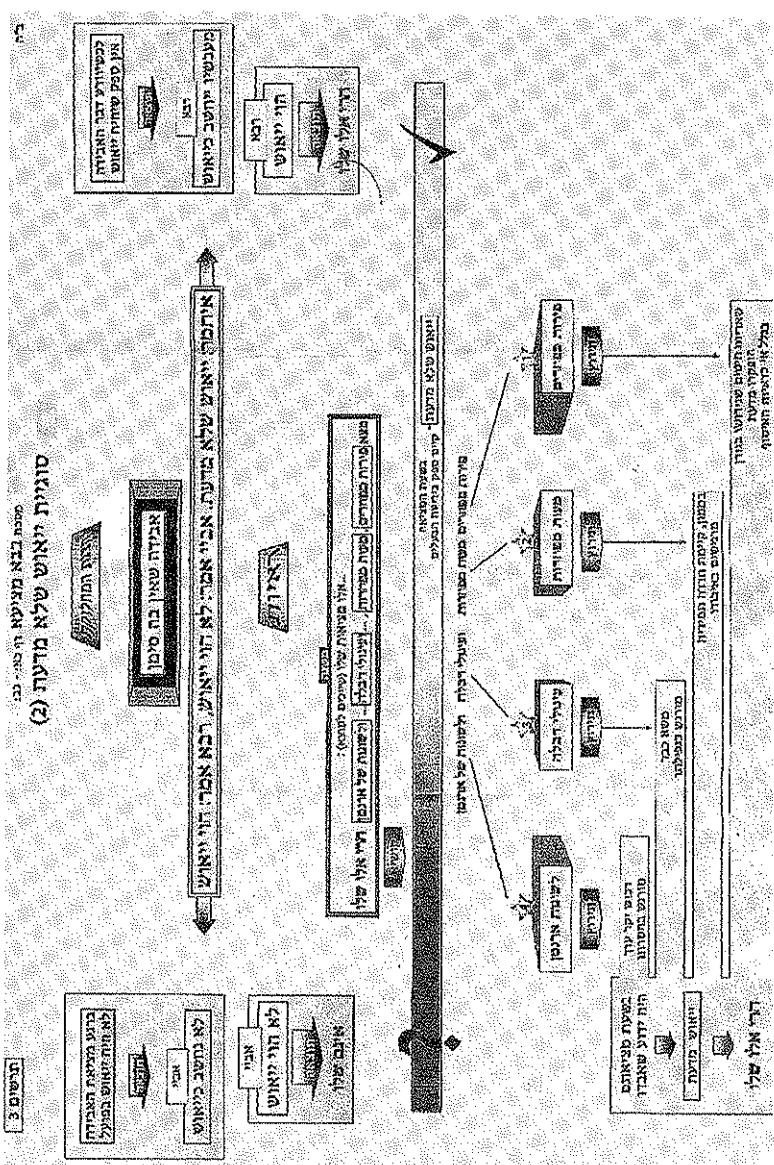
2. פרופסור מנחם כהנא מהמחלקה לתלמוד של האוניברסיטה העברית העיר על כך כשהעבירנו סוגיא (במסכת כתובות) באמצעות טבלאות ותרשיים.

3. "The human brain is the most responsive brain to what goes on in the outside world" (Orenstein, 1997 p.149).

4. מוזכר בתלמידים ביןונים מבחינת הישגיהם הלימודים.

5. רב בית הספר - הרב פרץ יעכבי לימד את קבועת התלמידים באמצעות חוברת של הרב שבתו.

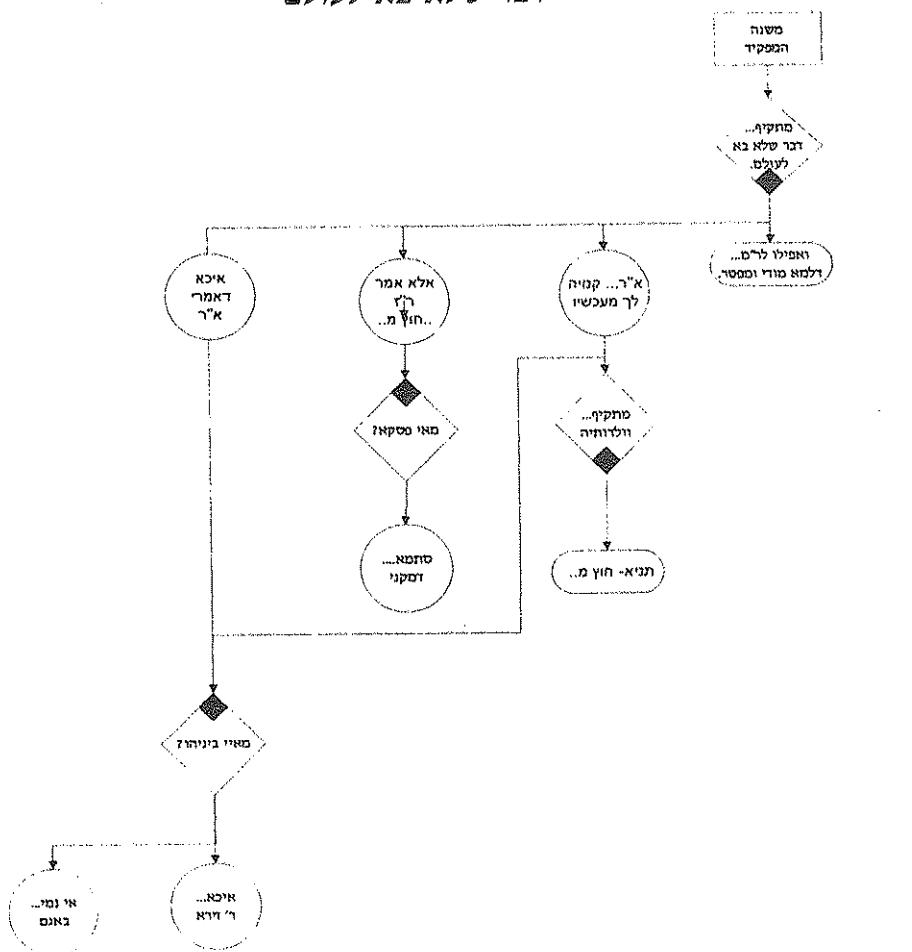
6. N=11 תלמידים מהקבוצה ב, הקבוצה של תלמידים ביןונים.

ב"י"ט נועם בירושלים הנהיג את לימוד הסוגיות באמצעות תרשימי זרימה דומים לתרשימים של הרוב סבטו אך ללא צבעים. כל סוג סוגיא מוצג בחרוזת ובסמלים שונים הממחישים על ידי צורות גיאומטריות (עיגול, ריבוע ועוד). לדוגמה:

בבא מציעא תחילת פרק שלישי פרק המפקיד

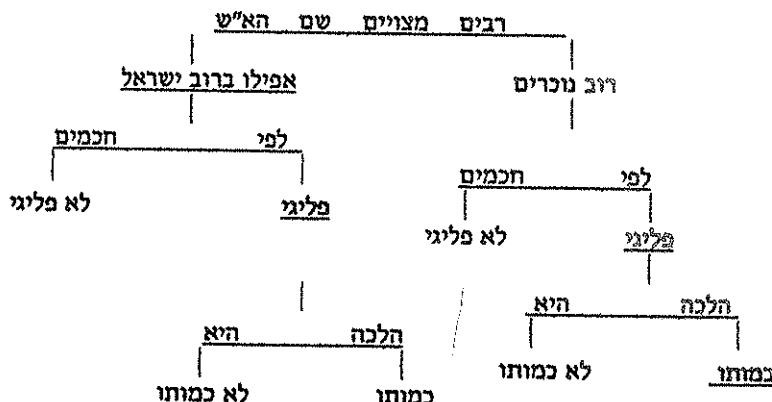
"דבר שלא בא לעולם"

גם לדעתנו יש סוגיות, שבשל המבנה שלهن מומלץ מאד ללמידה באמצעות תרשימי זרימה. כגון בסוגיות "אם נמצא למרא?"⁷

רזב ספרי לימוד הגمراה לתלמידים צעירים (חוירות תלמוד מעובדות, בניגוד למראה המסורתית), כגון פרק אלו מציאות ופרק המפקד של א.מ. נתל, חוות העבוזה "תלמוד לתלמיד"⁸, "חשבתי אבידה" של תל (תש"ז)⁹, "שומרים" של תל (תש"ז), גمرا מבווארת למתחלים ולתלמידים המפקיד¹⁰, "עובדות

7. לדוגמה: סוגיא בבבא מציעא דף כד, ע"א "אייבע להו: כי אמר רשב"א ברוב כניעים, אבל ברוב ישראל לא. או דלא אפיילו ברוב ישראל נמי אמר. אם נמצא למור אפיילו ברוב ישראל נמי אמר, פלייגי רבען עלייה או לא פלייגי. ואם נמצא למור פלייגי ברוב ישראל ודאי פלייגי, ברוב כניעים פלייגי, או לא פלייגי. ואם נמצא למור הלכה כמותו, זו קא ברוב כניעים או אפיילו ברוב ישראל או אין הלכה כמותו. אם נמצא למור הלכה כמותו, זו קא ברוב כניעים או אפיילו ברוב ישראל". הקוו מתחתן צד מסויים של המطبع, מסמל את ה"אם נמצא למרא".

8. נפתלי שטיינברג, המחלוקת לחינוך ותרבות תורניות בוגלה של ההסתדרות הציונית העולמית, ירושלים, תש"ג. "תלמוד לתלמיד" מכיל קטעי גمرا המתאימים לתלמידי כיתות ד' וה' או לכיתות מקדמות. ערוך ומובא על ידי י.א. אפרתי ו. בורגנסקי, המחלוקת לחינוך ותרבות תורניות בוגלה של ההסתדרות הציונית העולמית, ירושלים, תש"ג.

9. תל = הוועדת משרד החינוך, המרכז לתוכניות לימודים, אוניברסיטת בר-אילן, המחלוקת לתלמיד.

10. ד"מnoch ול. ביאליק, הוצאת ועד החינוך החרדי ע"י המזרחי, ניו יורק, תש"ג.

בתלמוד" של מנחם בקר (תש"א) ורבים אחרים, משתמשים בעיקר בטבלאות ולא בתרשיימי זרימה כדי להמחיש את קטיע התלמוד. כך נהוג בדרך כלל גם המורה לתלמוד הותיק פרופ' יונה פרנקל בחוברת "פרק אלו מציאות, הצעות לטבלאות ותרשיימים". לעתים (פחות מ-10% של החוברת) הוא משתמש גם בתרשיימי זרימה ללא עומס קוגניטיבי¹¹. בהמשך נביא דוגמא לתרשים של פרופסור פרנקל.

תרשיימי זרימה - חסרונות

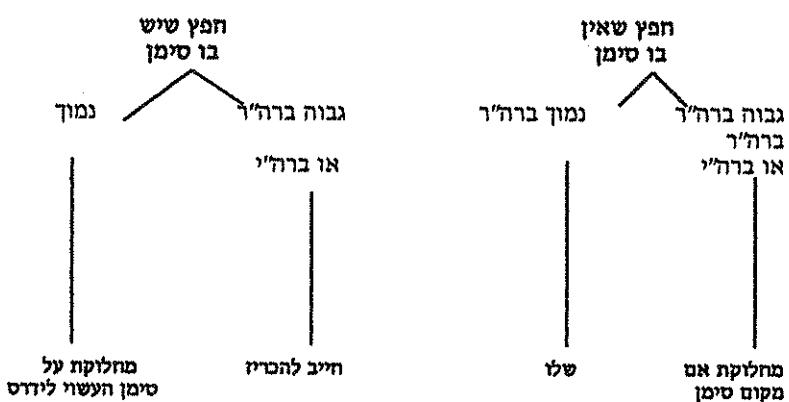
1. עומס קוגניטיבי - כפי שניתן להתרשים מהעמוד של תחילת סוגיות "יווש שלא מדעת", בעמוד אחד מובאים בפני התלמיד מאות פריטים ברצף באמצעות מילים, צבעים וחיצים. באחת מסגרת מבנית, נמצאים נושא המחלוקת, האנשים החולקים, סברת המחלוקת, בהם הם חולקים וארבעה קטיעי "תא שמע" יחד עם תירוציהם. הזרות והצבעים בעמוד מסמלים קושיא, הוכחה, משנה, ברייתא וכו'. התלמיד יחולק לאיבודו" כאשר הוא מעין בנסיבות כה גדולה של אינפורמציה. היה רצוי לחלק את הקטעים, ولو רק כדי שניתן יהיה לבאר את התרשים באותו העמוד. לא נוח לתלמיד לדפדף מהעמוד של הביאור לעמוד של התרשים ובחזרה, לאחר כל שורה. לכן רצוי שייהי פחות חומר בתרשימים והחסר יינתן באותו עמוד.

כדי לסכם את הסוגיא של סימן העשי ליידס (בב"מ זך כב, ע"ב ממחיש פרופסור פרנקל את הסוגיא בתרשימים ללא עומס יתר בעמוד, ולכן גם נעים לתלמיד ללמידה באמצעותו. הוא בנה שני תרשימים נפרדים, כל תרשימים כגודל עמוד).

11. הוצאה משרד החינוך והתרבות, המרכזיות הпедagogיות תשכ"ג.

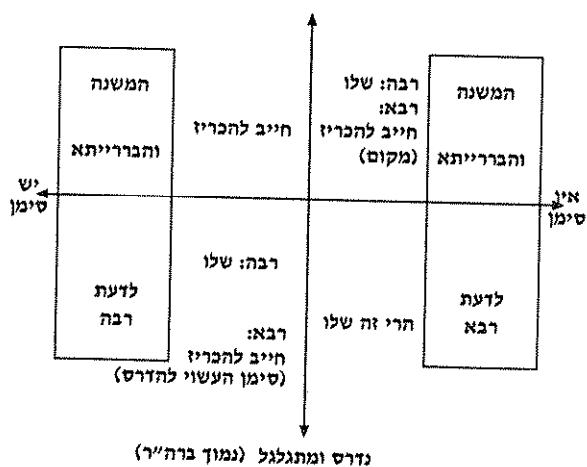
תרשים א סיכום שתי המחלקות

בתרשים הבא של פרופ' פרנקל יש מעט עומס קוונטייבי אך הרבה פחות מזה שבחרובה של הרב סבטו.

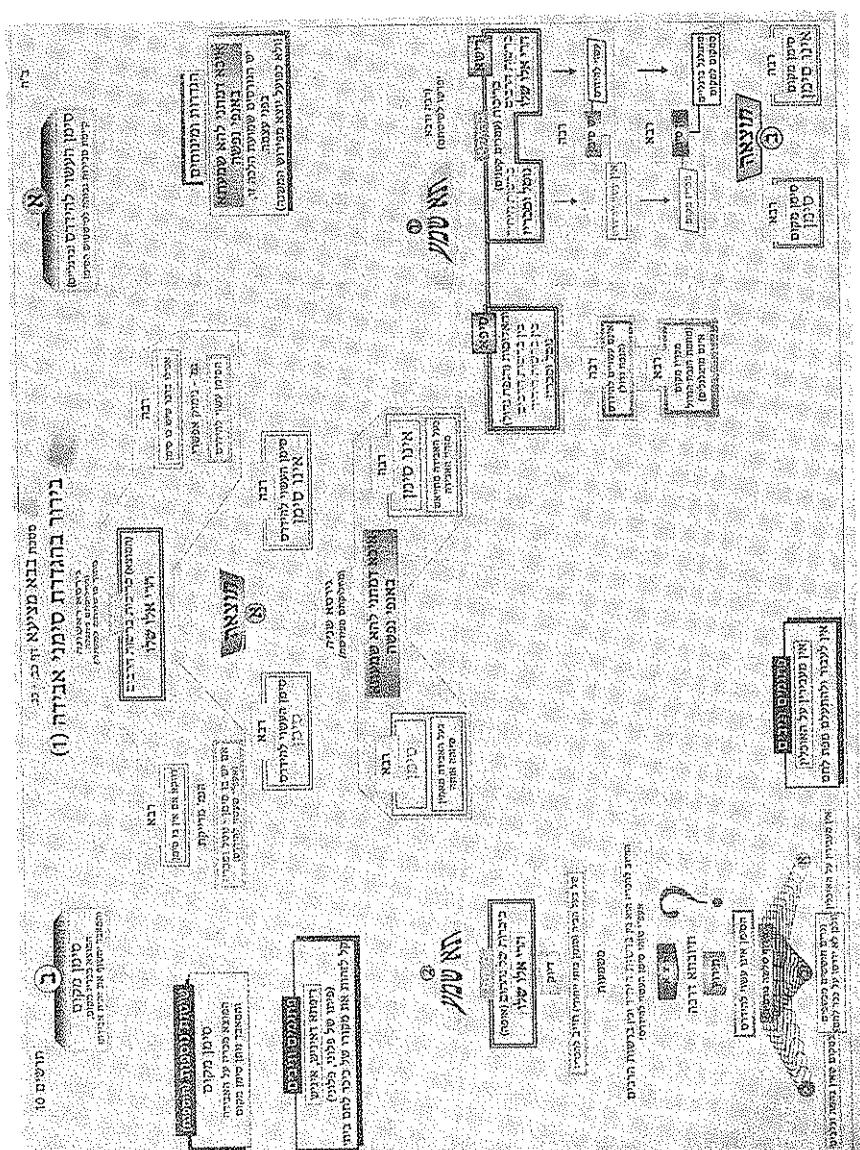

תרשים ב סיכום שתי המחלקות

לא נدرس ולא מתגלל (ברה"ג גבוהה ברה"ג נמוכה)

כפיו כדוגמה את הסוגיה "סימן העשו ליידר" ששורטטה לעיל, כפי שהוא מומחשת באמצעות התרשים של הרב שבתו.

ניתן לראות שיש באותה עמוד הרבה חומר וקשה לתלמיד לקלוט את המהלים של הסוגיה. העמוד כולל: כתורת של המשנה, כתורת (באנפי נפש) "סימן העשו לידרס", מחלוקת בין רבה לרבה (שלש מחלוקת), סברת המחלוקת, תא שמע ראשון ושני (רק התא שמע הראשון נדרש לתרשים בפני עצמו מפאת מרכיבתו). נמצא שיש כאן מספר קושיות ותירוצים, איך רבה ורבה כל אחד בנפרד מסביר את המשנה ואת הברייטה של אלומות, מחלוקת ראשית ותוספות, ניבים ופטגמים. לדעתנו, גם יש כאן מטרה להעמיס כמה שיטות חומר בעמוד אחד, היא עומדת בסתירה למטרה פדגוגית חשובה לא פחות - לפשט ולהעביר את הסוגיה בצורה ברורה לתלמידינו. בסוגיא זו מופיעות גם תമונות שמהיחסות "מכרז מקום", "אלומות כיוון דגביון לא מדסא" ו"מנשפא".

2. חוסר אחיזות - בחומרה של הרב שבתו יש אחיזות של הצורות הגיאומטריות (עיגול, ריבוע ועוד) והצבעים (אדום מצבע על קווי וירוק על ניקחותאי). אך כל סוגיא נראה אחרת מבנייה המבונה הכלול. לדעתנו אחת המטרות החשובות של תרשימים ומופות היא להפנים אצל התלמיד את מבנה הדיסציפלינה, כדי שיוכל להיכן בהמשך דרכו את המפתח באופן עצמאי. המטרה צריכה להיות להפוך את ה"מפות החיצונית" ל"מפות פנימיות". לדעתנו, כאשר המבנה הכלול בכל סוגיא שונה, קשה לתלמיד להפנים את המפות של דיסציפלינת התלמוד. האם התהילה הלוגי של כל הסוגיות בתלמוד דומה? כאשר תרשימים הזורימה כולן רק מילים ספרות ויש פחות "רעש", נוח לקלוט את השלבים השונים של הסוגיה. נביא לדוגמה תרשימים זורימה של פרופסור יצחק שלזינגר¹².

קטע ח' בספרו (עמ' 31), סוגיות "כלי ולפניו פירות" ב"מ דף כה, ע"א¹³:

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף כה, ע"א

מתני: שלשה מטבעות זה על זה, כריות בראשות היחיד, וככורות של בעל הבית, וגוי צמר הלקוחן מבית האomon, כדי יין וכדי שמן - הרי אלו חייב להחרין. **גמרא.** טעמא - נמצא פירות בכל, ומעות בכיס. הא כלי ולפניו פירות, כיס ולפניו מעות - הרי אלו שלו. תניא להא, דעתו רבנן:מצא כלי ולפניו פירות, כיס

12. פרק "אלו מציאות" הוראת המבנה הפורמלי של הסוגיה, אגף החינוך הדתי, משרד החינוך והתרבות, ירושלים תשלייה.

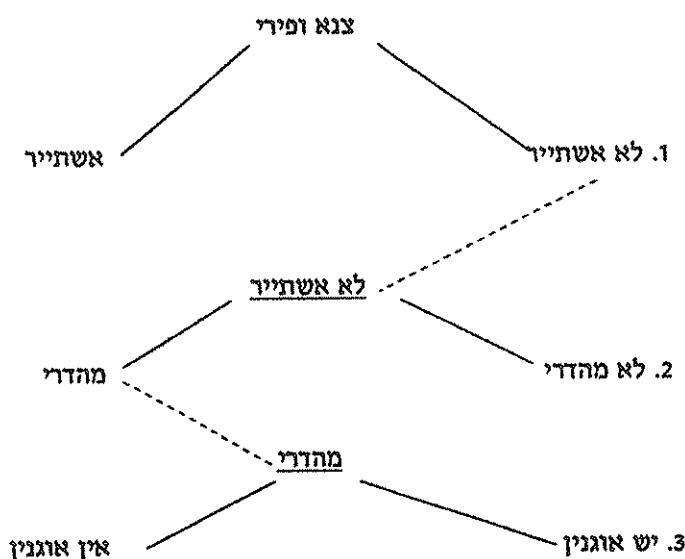
13. יצחק שלזינגר כותב - דיאגרמה זו מראה שככל תירוץ נסמך על הקודם לו ("הא והוא..."). לדעת שלזינגר ניתן להסביר לה גם את שיטת רב זביד (כשורה נוספת בראשה).

ולפינו מנות - הרי אלו שלו. מקצתן בכלי ומקצתן על גבי קרקע, מקצתן בכיס ומקצתן על גבי קרקע - חביב להכרי. ורמייהו: מצא דבר שיאו בו סימן بعد דבר שיש בו סימן - חביב להכרי. בא בעל סימן ונטל את שלו - וכח הלה בדבר שאין בו סימן! אמר רב זבד: לא קשיא: הא - בכוכב וכיתנא, הא - בענין ופירוי. רב פפא אמר: הא והוא בענין ופירוי, ולא קשיא; הא - דاشותיר בה מידי, הא - דלא אשותיר בה מידי. ואיבעית אימא: הא והוא דלא אשותיר בה מידי, ולא קשיא: הא - דמהדרי אפיה לגביו פירוי, הא - דלא מהדרי אפיה לגביו פירוי. ואיבעית אימא: הא והוא דמהדרי אפיה לגביו פירוי, ולא קשיא; הא - דעתך לה אוגניין לענין, הא - דעתך לה אוגניין לענין. עבורי פירות ועבורי מנות. שמעת מינה - מנין هو סימן? תנין: עבורי פירות. - שמעת מינה מקום הוא סימן? - תנין: עבורי פירות.

בריתא שנייה
חייב להכרי

בריאות ראשונה (והיסק ממשונית)

שלא

3. לימוד עצמי - נמצא שקשה לתלמיד עד כיתה ח' להcinן לבדוק את הסוגיה על סמך השלד של תרשימים זרימה¹⁴. על סמך החצים של רצף הסוגיא מתקשה התלמיד לדעת ולהבין את המהלים הלוגיים של הסוגיא הנלמדת בכיתה. ניתן להשתמש בתרשימי זרימה רק לאחר שהמוראה סיימה ללמד את כל הסוגיא וניתן להשתמש בה ככלי לחזרה על הנלמד. לדעתנו אחד התפקידים החשובים של מפה קוגניטיבית הוא לאפשר לתלמיד להcinן את הסוגיא לבדו. יש חשיבות לכך שהתלמיד יכיר לבוז גם את התרשימים המשמל את תהליכי ושלבי הסוגיא.

4. חסכו בعلויות - לא תמיד ניתן לקנות חוברת לימוד לתלמידים (ישנים תלמידים שלא יכולים להרשות לעצם). לכן צריך לתכנן מופות שהמוראה יוכל לשרטט בקלות על הלווח והתלמיד יוכל לכתוב את התרשימים במחברת. שיטה כזו תוכל גם להמשיך וללota את התלמיד בהמשך דרכו התורנית, ולהפוך לכלי עזר לימודי בעניד.

5. תחכים יתר - הפנתה משמעות הצבעים והצורות הגיאומטריות נמשכת זמן רב¹⁵. על מפה להציג בפשטות. ההבדל העיקרי בין תרשימים הזרימה והמפה הקוגניטיבית הוא שתרשימים זרימה ממחיש את כל הסוגיא ומהמפה הקוגניטיבית ממחישה כל שלב בנפרד ובעיקר את התהליך הלוגי של הסוגיא. ניקח כדוגמה את הסוגיא הראשונה בפרק אלו מציאות, הנלמדת בכל בית ספר דתי. ראיית נמחיש את הסוגיא באמצעות שיטת "הגמרה ברורה"¹⁶:

14. עשינו ניסוי בשנה"ל תשנ"ח לתלמידי כיתה ח' בסוגiat "שומר שומר לשומר" ונמצא שהתלמידים לא הבינו מה צריך לכתוב בשלבים השונים (אף תלמיד לא הצליח להשלים את תוכן התרשימים לבדו).

15. כן לגבי השיטה של ב"ס נעם.

16. תודה לרחל רייןפלד-וכטפוגל, שכבר מספר שנים עומדת במסירות בראש ארגון "גמרה ברורה". רחל עושה מאמצים רבים כדי להפיץ שיטה זו, כדי להקל על מורים למגרה וכמוון על ילדי ישראל בלימוד סוגיא בגמרה.

תלמיד בבל מסכת בבא מציעא זט כא, ע"א

(חטף בצע סאל - קושיא)¹⁷

אנו רג'י צוקן: (אוון) קב בראדז-אמוור (הטסקט בעבע יוק - מירוץ)

ח'יכי דמי? ¹⁸

אין דורך נפילה –
אַפְּלָוּ טֻבָּא נִיְּנָה
ואין דורך הינו –
אַפְּלָוּ בָּצֵיר מְחַנֵּי לֹא ! (חטסקט בגבען כחול – סטיריה)

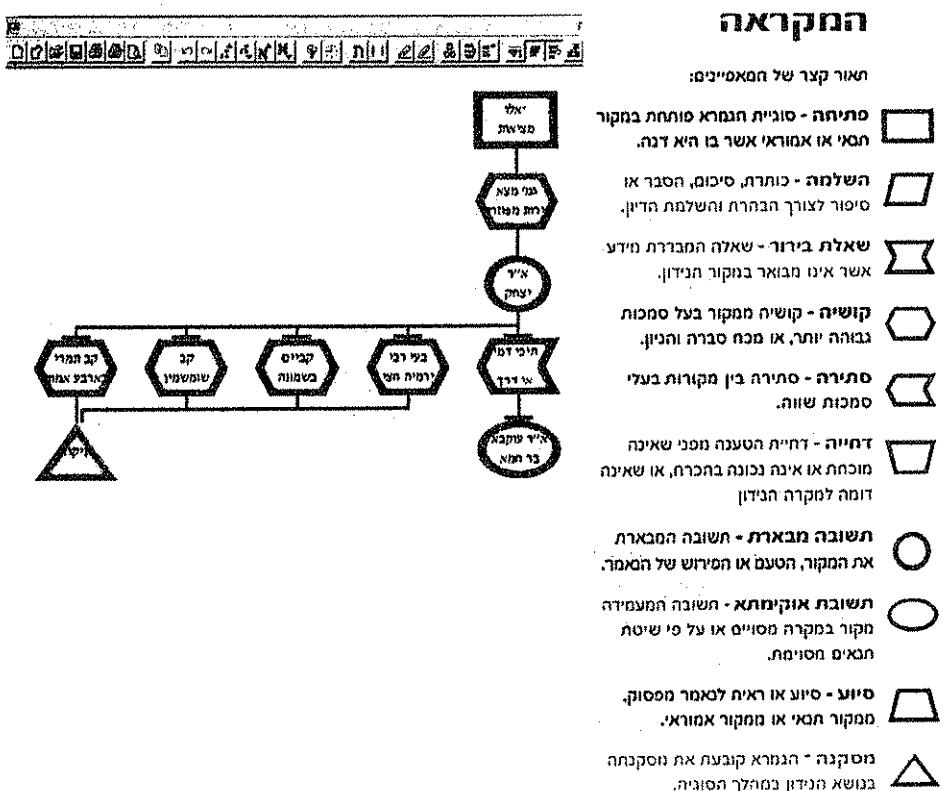
אמר רבי עוקננא בר חמא:
במגנשניא דבי דרי עסקין:
קב באבגע אמרות דנטפש טרהייה
לא טר לחין ולא הדר אוט שיקיל להו - אפקזינו מפרק לוה.
בצער מהטיל
טר וחוזן אוט שיקיל להו ולא מפרק להו (טשנטסט באכבע יי'ווח)

ביב נורמיה: מילון קב' בגדים עתיקים, סוף המאה ה-19, שבספריו של דוד פרידמן. מילון זה יפה נרחב וכולל כ-1,500 מילים. מילון נורמיה הוא מילון ארכיאולוגי, כלומר מילון העוסק במשמעותם המקורי של המילים, ולא במשמעותם המודרנית. מילון נורמיה משלב בין מילון ארכיאולוגי ומילון ארכיאולוגי-סינטטי.

Chlorophyll a fluorescence (Chlorophyll a fluorescence) (Chlorophyll a fluorescence)

¹⁹ (הטסקת בצעבי צחוב בהה)

17. אין צבעים בשמעתין - קורא המאמר יוצרך לתאר לעצמו את מראה הטעסט.
  18. מאוד בעייתי לכתוב כאן סתירה. לע"ד היו צריכים לסמול בטל של קושיא רגילה. אני כותב זאת בהערת שולמים, אין אני מעוניין להיכנס לצד הדיקט של הסוגיא.
  19. סימון "תיקיר" בסמל של מסקנת בעייתי, למרות שהוא מסקנת הגמoria.

הלימוד נעשה בדרך כלל באמצעות מחשב או דפי עבודה. ניתן ללמוד לא צבעים וסמלים ולבקש מהתלמידים למלא את הסמל הוכחן. ניתן גם לרשום את הסמלים ולבקש מהתלמידים לכתוב את הטקסט התלמודי או רק את תחילת המשפט. הטקסט מחולק לפי נושאים, ומילוט המפתח מודגשת עם קו תחתון. זו בהחלט שיטה נעימה ומוסוויה למד סוגיא תלמודית.

מספר מורים הגיעו לשיטה: "הגמרה יותר מובנת לתלמידים והם יכולים כתעת ליטול חלק פעיל בלימוד הגמרא".
 "מאד חשוב לתלמידים לקבל תמונה מסכמת, אחרת הם הולכים לאיבוד בכל הפרטים. צריך לראות את המבנה מול העיניים, כך הם רואים שיש סדר בגמרא" (רב מבית ספר באלוון שבorth).

"מהלך חיובי" ... עובד טוב" (וב מהישיבה במצפה רמון)²⁰.
 "מקנה לתלמידים יותר הבנה איך להתמודד עם הדף עצמו ועל כל מה שזוכך להוביל אותם להבין את הטקסט. הם כבר לא רואים רק דף עם מילים ווזו, אלא דף מלא תמרורים" (רב מבית ספר במודיעין).
 "הקריאה הנוספת במחשב על ידי התלמידים, לאחר לימוד הסוגיא, מודדת שהם אכן יודעים לקרוא נכון את הסוגיא" (רב מבית בית שמש).
 תלמידים הגיבו לשיטה: "עם גמרא ברורה אני יכול לראות את מהלך הסוגיה מתחילת ועד סופה ולבזוק אם באמת הבנתני עד הסוף את הכוונה של הגمرا, והצעדים מושיפים כי. בלי "גמרא ברורה" קשה לראות איפה מתחילה קטע ואיפה מסתיים קטע. מסקנת הגمرا לא תמיד ברורה". הסוגיה עצמה ברורה יותר, צבעוני וברור לעין יותר ויותר כי אם מדובר עם זה ממש שווה גם במחשב".

המופות הקוגניטיביות על אותה סוגיא

אין ספק שלימוד באמצעות "גמרא ברורה" נועד אך איינו מסייע לתלמיד להבין את מהלכי הסוגיא. הסוגיא היא מכלול גדול מדי לתלמיד אחד. רק לאחר שהתלמיד למד את המהלך, התרשים יכול לסכם או לשמש כדי לחזור על הסוגיא. אין ספק שיש חשיבות למילוט המפתח, וכן טוב שהתלמיד ידע איפה מתחילה הקושיא והיא היא מסוימת. התלמיד אינו מסוגל להבין רק בעורות הצבעים, את התהליך הלוגי של סוגית "היכי דמי", גם אם לפני הקטע יהיה סמל של קושיא (ב"גמרא ברורה" יש סמל של סטירה - סמל כזה בוודאי יבלבל את התלמיד). לדעתי יש צורך בתרשימים גרפיים כדי לסייע לתלמיד להבין את הלוגיקה של הקושיא. נביא אותה סוגיא בשיטות המפות הקוגניטיביות. היתרון הגדול כאן הוא שכל תרשימים מצין ומנתח קטע שונה כיחידה נפרדת. רק לאחר סיום ההכנה העצמתית של כל התרשימים ניתן לצרף יחד. ניתן גם להשתמש בתרשימים חזיריים של "גמרא ברורה" לשם סיום.

משימות:

21. "מאי טעמא... - עד האיכי דמי."

בונטרט

22. **שואלת הגمرا**

23. **מרתצת הגمرا**

20. לא קיבלתי רשות להעתיק בשם שם لكن אלו מצלמים בעילום שם.

21. פירות מפוחרים הא"ש.

22. אוו כמות באיזה שטח נחשבת למופורת.

23. קב' באירוע אמות.

התרשימים הזה מאד דומה לסתומים של גمرا ברורה. אם התלמיד אין צמוד לטקסט הוא מסוגל להבין את השאלה בפירות יתר. נבקש מהתלמיד לכתוב את השאלה בהסתמך על התירוץ של הגمرا. תרשימים בצורת טבלה ווחם את הקטע בבירור.

לא המשימה הבאה ובהסתמך רק על הטקסט קשה לתלמיד להבין את התירוץ ובוודאי את הקטע הבא.

משימה: לאור התירוץ של רבי יצחק, נא למלא את הტבלה²⁴.

הבנה עצמית

כמה (של חיטה) השטח מה הדין? ²⁵	כמה (של חיטה) השטח
26	קב בשתי אמות
27	קב באربע אמות
28	קב בשמונה אמות
29	חצי קב באربע אמות
30	2 קב באربע אמות

כדי שוכל להבין את היתרון של המפות הקוגניטיביות לעומת תרשימי הזרימה למיניהם נביא את **תרשיים ה"אינטיפאדה"** או **"המחסומים"** שבסוגיותנו.

24. בנסיבות התלמיד מלא האיש או חיל. הוא אינו מכיר את הדין של לא יגע.

25. ניתן להוסיף לכותר גם סיבה.

.26. חיל.

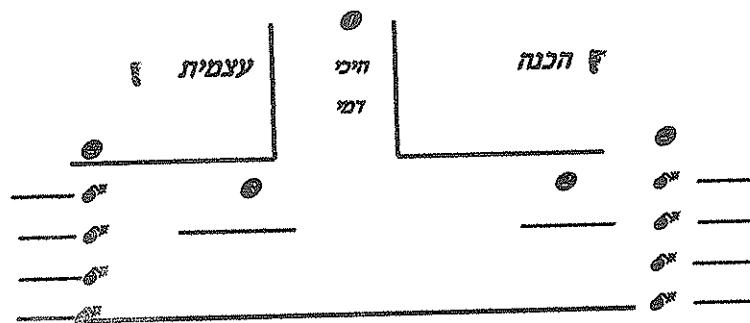
.27. האיש - הרי זה המקרה של המשנה.

.28. קיו האיש.

.29. קיו האיש.

.30. חיל.

"*היכי דמי... עד מותיב רב ירמיה*"

היכי דמי³¹ = (הפיירש המילולי - איך הוא זומה, איך הוא נראה) בכתיבה אנו מפרשים מה קורה פה.³² זו היא שאלת הבהא לברר את המקורה או המצב המיעוד שבו נאמרו הדברים.

הסכמה מייצגת מתאפורה. כailו התלמיד נכנס לרוחוב ראשי ויש לו שתי אפשרויות, לנסוע ימינה (אפשרות א' שהגמרה מביאה), או לנסוע שמאלה (אפשרות ב' שהגמרה מביאה). אך בכל אפשרות הוא נתקל "במחוסט", בקשי החוסם אותו. האפשרות אינה מתאימה בשל הסיבות שהגמרה כותבת.

אפשרות א' = התלמיד כותב את האפשרות הראשונה (וזרץ נפילה), שהגמרה הביאה כמצב שבו לכארה נאמרו דברי המשנה.

אפשרות ב' = התלמיד כותב את האפשרות השנייה (וזרץ הינוך) שהגמרה הביאה כמצב שבו לכארה נאמרו דברי המשנה.

31. יתכן שכאשר מופיעות המילים "היכי דמי" בגמרה, אין עורך הסוגיא מעלה השערות, אלא מנסה להבהיר איך יתכן מקרה או דין מסוים. עיין פרק המפקין, מסקנת בבא מזעא דר לה, ע"ב - אמר ר' זира פעמים שעבליים ממשמים כמה פרות לשוכר. **היכי דמי?**

32. בישיבות בליטה היו מתרגמים ביידיש "וואס זיך דא".

הՃתייה = מה חוסם אותנו ונורם לנו לומר שהאפשרות הזאת אינה מתאימה. (בצד ימין - בכל מקרה בדרך נפילת הדין יהיה הא"ש גם במקרה שמצא יותר מקב ב-4 אמות. הצד שמאל - בכל מקרה בדרך הינו הדין יהיה לא גע, אפילו כאשר מצא חותם מקב ב-4 אמות).

אנו סבורים (הזכרנו את זה מספר פעמים בחוברות "שמעתין"), שהסטרטגיה הטובה להבנת בעיה היא האמצעי הגופני והיזואלי (Halpern, 1984). מפות אין רק אמצעי לחברו מילים, אלא אמצעי המחש המשמש ל הבעת יחסיו הרגולין שבין רעיונות. אמצעים אלה מסגרים את הטקסט בكونספסציה לוגית מסוימת, שנitinן לה ביטוי גופני. המפה מחברת את החלקים לשלים, ופרטת את השלם על חלקיו (Sinatra, Stahl-Germann & Berg, 1984).

האנלוגיה עילה מאוד כאשר המורה מלמד חומר חדש ומורכב (Boyle & Norrane, 1997, p.28). לדוגמא, בסוגיתנו, לתלמיד הציג קשה להבין את ההליך של סוגיא מסווג "היכי דמי" על סמך הטקסט וכל התרשימי הזרימה שראינו. אנו נגיש לו את הסוגיא בצורה של אנלוגיה מחיי היום יום של הציבור הישראלי (בשנים האחרונות). אנו ממחשים אנלוגיה שיכולה להמחיש לתלמיד מקרה - שכל מהלך, שיטה, או סבא שנעלת, תיתקל בבעיה חמורה, במחסום.

לדעתנו קיימים מספר אמצעים גրפיים המשיעים לתלמיד להבין את בעית הגمراה, את התירוץ שלה, ובכך מסכימים סוגיא שלימה. אחד התרשימים המאפשרים לתלמיד להבין את בעית הגمراה וללמוד בחינת השערות באופן אינדוקטיבי, הוא תרשימים "המחסומים", שמהווים סוגיא מסווג "היכי דמי". ברור שבעוד שנים ספרות, כאשר האינטיפאדה תהיה היסטוריה בעיני תלמידים צעירים, המורה יאמץ אנלוגיה אחרת. גם מורה שבסבו כי תלמידיו אינם מכירים סיטואציה מסווג זה של מרחק מנטלי, ייטיב לעשות אם יחווב על אנלוגיה קרוב יותר לעולמם של תלמידיו. הצעתנו הינה בבחינת דוגמא בלבד, כשהעיקרון המנחה הוא בניות סכימה בשלב של קדם קריית הטקסט, שתסייע לארגן את המידע הכלול בטקסט הנלמד.

כדי שהתלמיד יוכל את ההליך הקרייה של סוגיה מסווג זה, אנו בונים עבورو סכימה בשלב של קדם קריית הטקסט. המידע המוקדם, שייסוכם בסכימה

33. לדוגמה - כאשר המורה מעוניין להמחיש את פעילות המסגרות השונות הוא יטיח להמחיש זאת באמצעות אנלוגיה של מפעל, כשהתלמיד מכיר את הפעולות השונות שנעשות במפעל אך אינו מכיר את פעילות המסגרת.

34. לפני מטהר תעלת אויב (תעלת לחימה) ונתקל ב"חסם" שמספריע לו להמשיך לטהר את התעלה. מי שאינו מחבב את הטרמינולוגיה הצבאית, יוכל למצוא דימוי אחר, ובלבד שימוש לתלמיד את העיiron.

המקדימה, מסיע ל"אחסן" בצורה מסודרת את המידע החדש. אינפורמציה חדשה נקלטת כאשר היא توأمת את מערכ הציפיות הקיימות. רק אז המידע החדש "מושפע", נקלט במערך החשיבה של התלמיד, ובזכרונו של הפרט³⁵. אינפורמציה שאינה توأمת את מערכ הציפיות של התלמיד אינה נקלטת, אינה מושפעת ולאינה מאוחסנת בזיכרון (מליץ, תש"ז).

קשה לתלמיד הצעיר בגילאי בית ספר ותחילת תיכון להבין את המהלך הלוגי הקשה של סוגיות "היכי דמי" ללא המפה הקובוגנטיבית המקדימה את הלימוד. ישנו פרטם רבים מדי מכדי שהתלמיד יוכל לתפוס את מהלך הלוגי השלם. לאחר שהتلמיד מקבל מפה של ההליכים הלוגיים הוא מסוגל להפין את הפרטים הרבים של הנלמד.

נתונים מחקרים מצבאים על כך, שתלמיד שמטරות הקריאה ידועות לו, מקדים יותר זמן לאלמנטים הרלוונטיים בקטע, לעומת תלמיד שקרה את הטקסט ללא מטרות כלשהן (מליץ, עמ' 33). הסכימה מספקת מנגנון למיזון המושגים בטקסט, ועל זו כז' הוא יידע להתייחס לאלמנטים המתאימים.

מטרת המורה היא לספק לתלמיד את הכלים ללימוד עצמי גם בזמן השיעור. ללא הסכימה המוקדמת יהיה בלתי אפשרי לדרוש מהتلמיד להבין לבדו את הקטע, אלא אם המורה יציג לפניו عشرות שאלות מוחות. אם באמצעות שרטוט פשוט יוכל להקל על תלמידינו ולחשוץ מהם נטל מיותר זה, מדוע לא נשמש בשרטוט?

כאשר התלמיד ירכוש נסיוון בשימוש במפות הגרפיות, יבין את ערךן הקובוגנטיבי, הוא יוכל לשרטוט לבדוק את הסכימה ולראות במבט כוללני את כל הסוגיה. הסכימה מסייעת בראיית התמונה השלמה ובריאית כל מהלכי הסוגיה במבט אחד. ללא ראייה של התמונה השלימה התלמיד לא יוכל להבין את הטקסט באופן מקיים. אצל תלמיד הלומד מספר שנים תלמוד, נוצרו במהלך הלימוד הסכימות המתאימות לטיעו במערך הקובוגנטיבי, אך לתלמיד הצעיר קשה עדין לעשות שימוש בסכימות שטרם הטענו במערך הקובוגנטיבי שלו. מנסיוונו, בוגורי שיטת הלימוד שלנו, גם כשלמדו כבר בישיבות הסדר, עדין שרטטו לעצמם את הסכימות האלה בעת הלימוד בחברותות או הדף הימי.

שלבי סוגיות היכי זמי מורכבים מ:

1. נסיוון כללי להבhor עמיות, או לתפור מידע חדש.
2. השערה א'.
3. דחיתת השערה א'.

Sinatra, Stehl-Germade & Berg, 1984 - "The visualization may remain in the .35 minds eye".

4. השורה ב'.

5. דחית השורה ב'.

6. השורה המתقبلת על הדעת.

لتלמיד הצער אין מידע מוקדם והסתכמה של שלבים אלה עדין אינה מאורגנת במעט הקוגניטיבי שלו. יהיה קשה לתלמיד לזרת לסוף דעתו של קטע מסוג "היכי דמי" ללא התרשים הגרפי שהוא מכינים עבורו, כאשר הקטע מורכב מכל השלבים הנ"ל.

משימה לתלמיד: לפי תשובה הגمرا, איזו דרך אנו פורצים, דרך נפילה או דרך הינוח? נא למלא את הטבלה לפי תשובה הגمرا.

הכנה עצמית

השיטה	כמות (של חיטה)	מה הדין? ³⁶
בשתי אמות	קב	³⁷
בארבע אמות	קב	³⁸
בשבע אמות	קב	³⁹
באביב אמות	חצי קב	⁴⁰
בארבע אמות	2 קב	⁴¹

.36. ניתן להוסיף לכותר גם סיבה.

.37. לא יגע.

.38. האיש - חרי זה המקרה של המשנה.

.39. קיוו האיש.

.40. קיוו האיש.

.41. לא יגע.

סוגיות "בעי רב ירמיה..." עץ סוגיות "יאוש שלא מזעט"

משימה: נא לסתמך ב-7

הפנה עצמאית

לא חשיבי	נפייש טירוחיוו	קב חיטה ב-4 אמות
		חצי קב חיטה ב-2 אמות
		2 קבן חיטה ב-8 אמות
		קב שומשמי ב-4 אמות
		קב "יתמרי" או קב "ריימוני" ב-4 אמות

נבחן את הקטע "איבעיא רב ירמיה". לשיטتنا נדרש התלמיד לסתמך ב-7 את התוכנות של כל בעיה, מה שמחיב אותו לנמק לעצמו מזעע "הרי אלו שלו" או "לא יגע". בשיטת ה"גמורה ברורה" יוצג המלול הרוב שבסוגיא כמכול, כשבראשו יצוין שמדובר ב"קושיא". אין לנו מפרקים את הסוגיה ואינו מחייבים את התלמיד להידרש לניתוח כל פרט, באופן שיבahir גלו את התהיליך הלוגי. בשיטتنا, התלמיד יכול להבין ולכוור את כל המקרים בעורת מבט אחד, לאחר שמילא את הטבלה, בוודאי אם הכין את הטבלה בלבד.

"אין מראה עיניים ממשמע אוזניים"⁴². "דיגרמות מוחות כלិ חשוב ביעול הלמידה של טקסטים לימודים" (גורי - רוזנבליט 1989). ניתן להבין את הסוגיא בקלות יותר כאשר רואים במבט אחד את כל התמונה. אך אם נתאר את הדברים בעל-פה, הדבר יתבע מעמסך רב מצד המורה, ריכזו לאורך זמן והקשבה רבה מצד התלמיד. בטבלה ניתן להכפיל חומר רב יותר מבטキטים כתובים (Nardi & Miller, 1997). טבלאות מצטיינות בהציגן כמות גדולה של נתונים בשטח קטן, ובכך שהן מסייעות למשתמשים לאזהות ערכיהם נתונים בוודאים⁴³.

אין ספק שהטבלה משמשת ככלי ארגון שסייע לתלמיד לארגן את מהלכי

Peterson Robyn, Managing Successful Learning, 1992, p. 16 "People are .42 highly visual, they relate to pictures".

43. כתבו את הכלל הזה בהקשר ליעילות של גילגולות אלקטרוניי כדוגמת "Excel" בהם הטבלאות מכילות חומר רב, لكن מפתחי התוכנה בנו את הלווח בצורה טבלה.

הסוגיא, וילטזר את החומר הרוב שבה. מתכני תכנת Excel שב-⁴⁵ הבינו שלא טבלאות יהיה קשה מאוד למשתמש החדש לארגן ולתכנת בלבד חומר חדש (Nardi & Miller, 1997).

טבלאות נמצאות כבר כחמשת אלפיים שנה (מובא ב-⁴⁶ Nardi & Miller, 1997 בשם קמרון, 1989). טבלאות מלאי, לוחות כפל וטבלאות של ערבים הדומים נמצאו על ידי ארכיאולוגים שחררו וחקרו את תרבויות המזרח התיכון. פתולמאוס⁴⁷, קופרניקוס⁴⁸, קפלר⁴⁹, יולר⁵⁰ וגואס⁵¹ השתמשו בטבלאות.

לדעת יונה פרנקל (תש"מ) הטללה משמשת:

1. **כמתוזזה זרע**⁵²
2. **פעוזות לחדרת**⁵³
3. **פאנצ'יינט להעמקה**
4. **כאנטיפטה ידע בשעת סיוצים**.

44. קופרניקוס ניקלאס מהמאה השנייה לפיררה - ידוע גם כקלודיס פתולמאוס או כתלמידי האלקסנדרוני היה מתמטי, אסטרונום וגיאוגרפ, ונחשב לאחד החוקרים הבולטים של העת העתיקה. בספרו "אלמקטט" עסק בתיאוריה של מבנה היקום, ובספרו "גיאוגרפיה" שמתאר עקרונות לשרטוט מפות הוא משתמש בטבלאות ותרשימים שונים.

45. אסטרונום פולני, שגרם למחפכה בהשकפת העולם של בני דורו, כאשר חלק על פתולמאוס שבר שהעולם סטטי והשתמש והירות סובבים אותו (זאת הייתה הדעה כ-1,500 שנה). קופרניקוס קבע כי כדור הארץ הוא מרכז היקום וכי הוא מסתובב סביב המשמש. היה רופא, מתמטי, אסטרונום ותיאולוג. בשנת 1510 כתב תצהיר על דעותיו ושלח אותו לכמה אסטרונומים. בתצהיר זה מופיעות טבלאות הממחישות את שיטתו.

46. קפלר וויליאם מהמאה ה-16 אסטרונום מתמטי, אופטיקאי ותיאולוג גרמני, ממניחי יסודות האסטרויזומיה החדשה. הוא ניסח את חוקי היסוד של תנועת כוכבי הלכת באמצעות טבלאות.

47. Euler Leonhard מתחלת המאה ה-18. אסטרונום מתמטי, אופטיקאי ועוד. ברכבים מארגניים ושביעת מטפוריו מופיעים טבלאות ורשימות להמחשת רעיונית.

48. גאוס, קרף פריזיריך - מסוף המאה ה-18 מדולי המתמטיים והאסטרונומים, ונחשב למינידן התרבותית והמתמטית של החטSEL. את חלוקות המעלג לשבע עשרה קשותה מיאר בטבלאות.

Daniel M.A., Pressleg M. Imagery and Related Mnemonic Processes 1987, p. 387 "In a visual display relationship between facts are represented pictorially and spatially as an aid to recall".

ביבליוגרפיה

1. גורי-רוזנבליט, שרה: תפקידם הפסיכיאטרי של דייגרמות בתכנון ובפיתוח תוכניות למידים, *היכלה למעשה*, 6, עמי 111-123. 1989.
  2. מלץ, עמרם: *מטא-קוגניציה והבנת הנקרא*, הוצאת הר שגיא, תל-אביב, תש"ן.
  3. סבטו, שבתי: "התלמיד החזותי", מוסכת בבא מציעא, מסכת ברכות, בית אל, תשנ"ח.
  4. פרנקל, יונה: *פרק אלו מוצאות*: הצעות לטבלאות ותרשימים, המרכזית הפלוגונית, משרד החינוך והתרבות, ירושלים, תש"מ.
  5. שלזינגר, יצחק: *פרויקט לטלוויזיה החינוכית "שנתיים אוחזין"*, תש"מ.
1. Halpern, Diane F. *Thought & Knowledge* Ca. State U., Erlbaum, Hillsday N.J., 1984.
  2. Nardi, Bonnie & Miller, James R.: *Twinkling Lights and Nested Loops: Distributed Problem Solving and Spreadsheet Development*, Human Computer Interaction: Theory and Practice, Frank Maddix Editor, Ellis Horwood, N.Y., 1990.
  3. Orenstein, Robert: *The Right Mind - Making Sense of the Hemispheres*, Harcourt Brace & Company, N.Y., San Diego, London, 1997/
  4. Peterson Robyn *Managing Successful Learning: a Practical Guide for Teachers and Trainers*, Kogan Page, London, 1992.
  5. Sinatra, Richard C., Stahl - Germade, Josephine, & Berg, David: *improving Reading comprehension of Disabled Readers Through Semantic Mapping*, *The Reading Teacher*, 38, Oct. 1984, pp. 22-31.